

**Clavis Aurea Thesauri Partheno-Carmelitici, Sive
Dissertatio Historico-Theologica, Referans atque
Exponens Antiquitatem & originem, confirmationem ac
propagationem, beneficia ac privilegia, gratias & ...**

Paulus <Ab Omnibus Sanctis>

Viennæ Austriae, 1669

X. Sabbatini Privilegij veritas & firmitas alijs suadetur argumentis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64293](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64293)

CAPUT X.

Sabbatini Privilegij veritas & firmitas alijs
suadetur argumentis.

U M Judæi zelò legis acti, sed non secundùm scientiam, arbitrarerentur se obsequium præstare DEO, si Apostolos interimerent, & cum illis exurgentem tum primùm Christianam Religionem extinguerent, Gamaliel Legis Doctor in Concilio sic eos affatus est. *Viri Israelitæ, attendite vobis super hominibus istis &c. finite illos. Quomam si est ex hominibus consilium hoc, aut opus dissolvetur: Si verò ex DEO est, non poteritis dissolvere illud; ne forte & DEO repugnare inveniamini.* Posset hujus dicti veritas bene longa inductione in sectis, legibus, imperijs, hæresibus, varia idololatria &c. confirmari, quo pacto, quia DEO minimè nitentur, dissoluta sint, ut fumus, vapor, torrens, cometa, & similia. *Sacrilegi fervent, inquit Cyprianus, inter initia, incrementa habere non possunt, nec augere, quod illicitè ceperint, sed statim cum prava sua emulatione deficiunt.* Vnde rectè SS. Basilius, Augustinus, Hieronymus tales comparant cum torrentibus velociter & præcipitanter decurrentibus, transeuntibus, deficientibus; juxta illud, *Gurges aquarum transijt: & ad nihilum devenient tanquam aqua decurrens.* Oppositum omninò cernere licet in ijs omnibus, quæ à DEO Auctore procedunt, quod evincunt ac demonstrant Christianæ Religionis (ut sexcenta alia præteream exempla) exordia, progressus, continua ad hæc usq; tempora incrementa: quo enim atrocitùs undiq; semper oppugnata fuit, eo perpetuò firmior ac validior ubiq; perstitit. Quod Divini operis ac consilij indicium est certissimum.

HO C quoq; argumento cæleste esse ac Divinum Carmelo-parthenij SCAPULARIS Sodalitii Privilegiumq; certissimâ conclusione elicio. Quo namq; vehementiùs visus est opprimi cultus ille beatissimæ Virginis, eo profundiores semper egit radices, amplioresq; extendit ac produxit ramos. Impugnatum fuisse jam ab anno 1528. Sabbatum privilegium constat: duplici Diplomate ipsum asseruit & communivit *Clemens VII.* cujus vestigijs inhæserunt *Paulus III.* *Pius V.* *Gregorius XIII.* & alij. Eodem sæculo circa annum 1568. *Hispani* & *Salman-*

133.

Act. 5. c.
Consilia &
opera DEI
dissolvi ne-
queunt,
humana. s
verò dissol-
vuntur ac
deficiunt.

*Ad Anto-
nianum.*

Ad Nicopol.
In c. 3.
Habac. in
Psal. 57.
Habac. 3.1.
Pf. 57.

Patet hoc
in Christi-
ana Reli-
gione.

Et in Car-
melo-par-
thenio So-
dalitio ac
Privilegio.

Salmanticæ non pauci, nec infimi è clero adversus idem privilegium surrexere? Salmanticensis Universitas per quatuor primarios S. T. Doctores præstò fuit, ut tueretur; quorum decreto impugnata per Hispaniam refloruit Sabbatina pietas. Nostra ætate circa annum 1612. Ulyssiponenſis & Avenionenſis Inquiſitores novos Sabbatice Bullæ adverſarios in Romana Curia excitarunt? Sacroſanctæ & ſopromæ Romanæ Inquiſitionis Congregatio anno 1613. imperante PABLO V. pro illa pronunciavit: & idem beatiffimus Pater jam pridem Sabbatinum privilegium divinis inferuerat Officijs. Noviffime ſub annum 1648. perindè ac ſi Pontifices hæcenus hac de re ſilulleſſent, vel eorum decreta nihil eſſent facienda contentioſiſſimè laboratum Rothomagi, ut hoc Privilegium extingueretur, & octo Sorbonicorum Doctorem obtinuit præſidium. Uno verbo, impugnatum quam legitur ab hominibus, quin ab alijs ejuſdem authoritatis, imò multò majoris fuerit ſemper propugnatum. Nec tum Virginis ſanctiſſimæ præſidium defecit: ejus quippè ope creberrimis celeberrimiſque miraculis, internisq; motibus, Fideles Chriſti ergà cultum Mariæ Habitum facti ſunt ſerventiores. Ex quo factum, ut hinc innumere ſte hac parthenia, quantumvis ab æmulis lacerata, ambirent inde indè plerisq; in locis de novo Carmelo-Mariana erigeretur Conſternitas; adeò ut quo ampliùs, acriùſq; impeteretur, eò magis glorioſiùs firmaretur ac dilataretur.

Hoc argumentum attentius ſic ponderat P. Irenæus. [Adverſarij, (inquit) Doctorem examini Sabbatinam ſubiſciunt? Doctores legitimam declarant. Ad ſummum Pontificem & Cardinales concurrunt? ſuis Conſtitutionibus eam confirmant Pontifices & Cardinales. Ab humanis appellant ad ſuperos? æquam juſtamq; præſentiam miraculis teſtatam volunt Superi. Quid plura? A Superiſ, opinor, obſtinati potiùs provocarent, quam cæleſti doniſſententiæ vellent ſubſcriptum.

Ex his cur non inferam Sabbatinum privilegium divinum eſſe opus, non hominum commentum: donum Virginis, non fabularis, ut nonnemò criminatur, inventum? Si etenim leviora illius fundamenta, cur non extinguitur? de aſſenſu illuſtriſſimorum Antiquorum cur de novo erigitur? Vnde iſta fœcunditas, quæ innumeram DEIPARÆ ſobolem ſpiritualiter generat? qui ſit, ut quæ

Nunquam ac nuſquã Marianum Scapulare privilegiumq; impugnatum fuit, quin etiam mirabiliter divinitus ac humanitùs propugnaretur.

Lib. citat. ſect. 2. cap. 4. §. 2.

Ex quo inferendum ſit Sabbat. privileg. divinum eſſe opus non homi-

momento societatem illam conantur dissolvere, indè Confratrum numCom-
 augefcatur numerus, sodalities accumulatur dona, instituantur tro- mentum ?
 phæa, oratoria consecrentur? id sanè Carmelitarum industria non
 effecit, sed *digitus DEI est hic, hæc mutatio dextera excelsi*, donum vin-
 dicantis, quod suæ Parentis Confratribus concessit,] Ita ille.

DE miraculis, quæ ad rem facerent permulta dicenda forent, I 34.
 verùm de hoc argumentationis genere jam disserui compendiosè su-
 præ I. *hujus Operis parte cap. 8. num. 47.* & de miraculis Carmelo-
 parthenijs in *Carmelo Thaumaturgo libri duobus*. Istud nihilominùs haud
 quaquam possum præterire, quod solet accidere frequentius: aper-
 tis nempè defunctorum tumulis, cadaver, sudarium, cæteraq; de- Plura ejus-
 functi indumenta sæpiùs reperiri corrupta omninò, & in pulverem modi pro-
 redacta, solum SCAPULARE omnem corruptionis labem evasisse. digia re-
 Quo parthenij panni prodigio, cæli Carmeliq; Princeps demonstra- centemur
 re velle videtur, quantò studio & affectu illæsam servet Confratris- lib. 1. *Carmeli Thau-*
 animam, quam majori esse in prætio apud Superos, quàm sit pannus, mat. & lib.
 aut res quælibet sublunaris, suadet ratio, fides edocet & Evange- 2. cap. 7.
 lium.

MULTUM quoq; habent ponderis ac momenti in hoc Sabbati- I 35.
 ni Privilegij negotio argumenta illa, quibus *suprà I. part. cap. 8.* do-
 num sacri Scapularis, & apparitionem S. Simoni nostro cælitus ex-
 hibitam comprobavimus, deducta ex antiquissima, constantissimaq;
 aliquot sæculorum traditione &c. ac summa per universum Orbem
 celebritate Confraternitatis illustrissima parthenij SCAPULARIS; quæ
 attentius ac maturius perpensa non minùs validè atq; efficaciter con-
 firmant, stabiliuntq; JOANNIS XXII. Diploma ac Sabbatinum Pri-
 vilegium, quàm SIMONIS *Stockij* visionem, Marianiq; habitus col-
 lationem. Non insistam hic librando momenta harum rationum ac re-
 petendo, quæ ibidem diximus; recolantur illa, & paucis immuta-
 tis, præsentis subjecto adplicentur, & sufficiet.

PRÆTEREA hujus privilegij veritatem ex principijs juris I 36.
 communis confirmare possumus. Et imprimis ex publica voce & fa-
 ma, quæ in rebus pijs, & honestis plurimum profectò valet, & quo-
 ad antiqua sufficiens videtur, juxta DD. Bald. in leg. proprietat. nu.
 3. c. de probat. Alexand. in l. rem quæ 18. ff. de acquir. poss. Felin. in cap.
 veniens &c. Cravet. de antiq. temp. §. viso in hac 1. parte, Cassad. de-
 Cc
 61. 2.

cif. 2. de prob. Verall. decis. 344. Rot. decis. 171. num. 3. p. 1. Imò probatio fit per famam cum alijs presumptionibus c. tertio loco de probat. cum ergò privilegium Bullæ Sabbatinæ adeò sit antiquum, & plura trecentis annis in Ecclesia DEI celebratum, ac non modò vox populi & fama publica de ea extiterit, verùm etiam summa æstimatio affectio atq; ergà illud devotio, pro vero & legitimo secundum traditam doctrinam recipiendum erit.

Deindè, si Princeps ea, quæ ratione publici officij proprii muneris, quo fungitur, prohibere debet, non prohibet cum possit tacitè consentire videtur, & tacitus ejus consensus pro expresso habetur. *Cap. qui tacet: de Reg. juris in 6. l. in omnibus ff de moralibus actionibus. Vide Azor. Tom. 1. lib. 1. cap. 4. jam verò ex Pontificis Romanis nonnulli per promulgata à se Apostolica Diplomata, expressissimis verbis hoc privilegium comprobant, confirmant uti suprà demonstravimus; cæteri verò minimè prohibuerunt, ceterum tamen ratione proprii, publiciq; muneris potuissent & debuissent hujusmodi privilegium, si veritate non niteretur, inhibere & abire: ex præsentis igitur doctrina tacitus illorum consensus circa hoc privilegium pro expresso habendus erit. Hujus rationis pondus & momentum sua autoritate & suffragio auget R. P. Theoph. Raynaudus lib. de Scapulari Mariano part. 1. cap. 2. sic differens: [Quis credit Pontifices, & qui cum eis excubant circa Religionem; Episcopi item, in suis quemq; diocesis, adeò altè stertere à tot locis, quibus hæc visio seu privilegium, inter Fideles ac pios disseminat, ut non viderint imponi hac in parte Fidelibus per fabulamenta? si viderunt, quis credat, quod dissimulaverint, nec solliciti fuerint ne pagula opponere falsitati? sanè si fabulati essent Carmelitæ, hanc narrationem jam olim venditantes, ut veram; ejusdem noxæ rei esse Rectores totius Ecclesiæ, atq; immediati Antistites, in quorum oculis hæc per illos essent jactata. Quia, ut est apud creditum Ambrosium, unum est & idem, mentiri, & credere mentienti. Et ut docet Synodus Metensis Cap. 8. non est immunis à crimine, qui cum potest ac deberet ejus initia, vel progressionem impedire, obmutescit & filens à bonis.]*

Error cui non resistitur approbatur, & veritas cū non defenditur opprimitur.

Cap. Error. dist. 83.

Hoc Caput intelligendum est de his, qui ratione sui muneris & officij præstare aliquid debent & negligunt.

Lib. de moralibus. Brach.

137.

TERTIÒ, demus gratis Privilegium Sabbatinum esse ambiguum, quod tamen dici nequit, uti sequenti Cap. liquidò demonstrabitur.

mus; nihilominus quæ ex genere suo vel objecto sunt bona: vel ex se adiphora seu indifferentia sunt, ex fine tamen vel circumstantijs bonificantur, semper in meliorem partem sunt interpretanda, juxta Regul. juris. *Estote.* Imò in dubijs & obscuris sequendum est, quod nec præceptis Evangelicis contrarium, nec SS. Patrum, vel summorum Pontificum Decretis dignoscitur adversum Cap. *Sicut dist. 14.* Adde in dubio standum esse pro privilegio *Gloss. c. 3. q. 2. privil.* Constat autem privilegium, de quo agimus, ex se & objecto suo habere bonitatem: nam formaliter & objectivè dicit animarum in purgatorio detentorum ereptionem; includit etiam opera bona, orationem scilicet, jejunia, abstinentiam & cultum castitatis: volentibus quippe hoc frui privilegio ejusmodi opera præscribuntur, uti patet ex ipsa Bulla Sabbatina, quæ omnia ex objecto suo bona sunt. Ex quibus inferitur standum esse pro privilegio, esto gratis admitteremus illud dubium esse.

Pientissimus P. Thomas à JFSU, *lib. 2. supra cit. cap. 2.* post varias alias privilegij hujus comprobationes, affirmat illud confirmari posse imaginibus illis, quibus DEIPARA Virgo Fideles Scapulare gerentes purgatorio eximit: traditq; ex speciali indulto GREGORII XIV. has Romæ imagines evulgatas fuisse. Præsumendum quippe est, sanctissimum hunc Pontificem, nequaquam hoc permisisse, si Privilegium Sabbatinum, hujus imaginis fundamentum solida veritate non inniteretur. Nec solum æri incis, & typis excusis, verum etiam coloribus artificiosè depictis imaginibus hoc beneficium expressum passim ærnetur, maxime in templis Carmelitarum oratorijq; Confratrum Carmelo-partheniorum.

Nec refert, si dicas *Paulum V.* præfatas imagines interdixisse: is etenim absolutè illas minimè interdixit verum solum inhibuit, descendentem de cælo ad purgatorij locum sanctissimam Virginem depingi; ne rudis æstimaret populus, necessariam esse localem sive personalem descensionem, cum sufficiat ad animarum exinde ereptionem, DEIPARÆ Virginis suffragium, Angelorumq; ministerium. Hinc ad mentem ejusdem Pontificis, Angeli depingi queunt, Sodalium animas à piacularibus flammis educentes. Imò hanc exprimendi beneficium hoc rationem *Pauli V.* Decreto traditam atq; confirmatam nemò non colliget.

139.

FIDEM quoq; non modicam Sabbatino conciliare videtur privilegio, quod Ecclesiarum ab exedris publicè frequenterq; proponatur atq; exponatur Sabbatinæ Bullæ beneficium, ut Christi Fideles acrius incitentur ad ea Marianæ pietatis opera obeunda, quæ pro illius adeptione in eadem præscribuntur. Nec solùm Ecclesiastæ & Carmelo assumpti, verùm etiam plerumq; alij clarissimi, imò & illustissimi id sæpius præstiterunt. [Plures Prælati, inquit *loc. cit.* Irenæus in hac Solemnitate Commemorationis B. V. MARLÆ de monte CALMELO sermonem ad populum habuere, atq; Confraternitatem multis encomijs commendarunt, &c. Imò ex ijs visi sunt aliqui sacrum Scapulare ad rochetum inter concionandum adhibuisse omnium oculis.] quis verò credat ejusmodi viros è sacro Evangelij præterio fabulas pro concione, suspectas visiones atq; apocrypha privilegia pro Divinis atq; Apostolicis publicare?

140.

POSTHUMO loco ea referam, ait idem P. Irenæus, quæ mediocè prædictis robur afferunt. Pontificum, Cardinalium, Doctorum, aliorumq; Authorum pugnavi decretis: eorundem operum nunc certatum volo. Dixi pridem quid pro sacro SCAPULARI dixerint, & scripserint, jam quid egerint exponam. Plures nimirum summos Pontifices, Cardinales, Episcopos, Abbates, aliorumque Ordinum Præfules Regulares: è statu politico Imperatores, Reges, Principes & Magnates summo affectu recepisse SCAPULARE, & regulari observantia coluisse, atq; in ejusmodi sac. habitu diem vitam claudere extremum. Quos sanè nec leviter inutilem induisse penam censueris; nec utilem putasse, nisi efficacissimis summorum Pontificum Constitutionibus communitum viderint, aut cælestem huic indolem vim habitui, divinis miraculis compererint.] Recenset deinde nonnullos è Romanis Pontificibus, Cardinalibus, Episcopis &c. Imperatoribus, Regibus, Archiducibus, Principibus &c. qui Marianæ SCAPULARE nostrum gestarunt. Verum de his ego uberius egrediar *Thesauro Partheno-Carmelitico cap. V.* agamq; infra *part. 6. cap. 3.* Contulit etiam poterit de his luculenter disserens R. P. Raynaudus *lib. cit. part. Cap. 8.*

CAPUT